

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012

Šk. rok 2016/17

2. číslo

CH@OS TEEn@gerů

1

Co
děláme
na
počítači

Názory na
elektronickou
ŽK

Časopis vychází s podporou statutárního města Ostravy

Editorial	3
Zprávy o škole	4
Rozhovor	5
Život ve škole	7
Žáci	13
Za dveřmi školy	19
Anglická příloha	25
Ze života	27
Co jsme plácli	29
Věřte nevěřte	30
Duel	31

Eva Pavlíková (8.B)

Editorial (úvodní slovo redakce)

Milí čtenáři,

jaro se blíží a vy právě držíte v rukou další číslo našeho školního časopisu. Na co se můžete v tomto čísle těšit?

Rozhovor s panem ředitelem, který mimochodem říká, že je rád, že pracuje na téhle celkem sportovní základní škole, naše nejlepší florbalové družstvo v Moravskoslezském kraji, názory našich spolužáků na internetovou žákovskou knížku, jaké činnosti nejčastěji dělají na počítačích, kam mizí učitelé (to je jen vtip 😊), anglická příloha a co jsou to kočkodani – to vše nabízí toto vydání našeho školního časopisu. Největší akcí 2. stupně, o které se zde taky můžete dočíst, byl bezpochyby čtrnáctidenní ozdravný pobyt. Náš časopis oživily mimo jiné jarní obrázky našich spolužáků.

Přejeme vám příjemné čtení, užijte si toto číslo!

J. Chwalek a R. Plachta

CHAOS TEENAGERŮ

Adresa redakce:

Základní škola a mateřská
škola Ostrava-Bělský Les, B.
Dvorského 1, příspěvková
organizace
Bohumíra Dvorského 1049/1
700 30 Ostrava-Bělský Les

Redakční e-mail:

redakcechaos@seznam.cz

Vedoucí učitel:

Mgr. Jan Goj

Obrázky vznikly pod
vedením Ing. Gabriely
Bezručové

Rubriky:

Top zprávy o škole: Mgr. J.
Goj

Život ve škole: M. Niesporek

Žáci: Z. Jouklová, M.
Bartošová

3

Ze života: Š. Hilscherová, V.
Olšák

Za dveřmi školy: J. Chwalek

Knihy: R. Plachta

Literární příloha: redakce

Ang. příloha: M. Niesporek

Grafika: J. Chwalek, R.
Plachta

Obr. titulní str.: V.
Falhauerová

Ozdravný pobyt

Několik desítek žáků 2. stupně strávilo ve dnech 18. února až 3. března ozdravný pobyt na Kohútce v Javorníkách. Program zahrnoval jak lyžování a snowboarding, tak výlety pěší i na běžkách a nechyběly ani indoorové aktivity v podobě turnajů ve stolním tenisu, florbalu či sálové kopané. Případný kulturní deficit vyrovnaly filmy nebo aktivity v rámci „kreativního klubu“. Red.

Z největší soutěže v ČR si naši modeláři přivezli celkové 2. místo

Jak jistě víte, v naší škole navštěvují některé děti klub papírového modelářství, který již řadu let sklízí úspěchy v soutěžích na celostátní i mezinárodní úrovni. Aktuálně si žáci přivezli celkové druhé místo z největší soutěže v ČR Papírové království, konané 10. a 11. února v Brně – Lužánkách. Red.

4

Shakespeare v podání Divadla loutek byl pro žáky příjemným zážitkem

Žáci 2. stupně zhlédli ve středu 15. února v Divadle loutek dramatickou romanci Bouře, poslední velkou hru Williama Shakespeara. Tato návštěva divadla byla jednou z mnoha kulturních akcí, kterých se děti na prvním i druhém stupni účastní. Red.

Naše škola má nejlepší florbalový tým v Moravskoslezském kraji

Je to úžasný úspěch našeho školního florbalu. Družstvo našich chlapců 6. až 8. tříd zvítězilo v krajském finále florbalového turnaje a postoupilo do kvalifikace na Mistrovství České republiky. Red.

Chcete-li být ředitelem školy, musíte mít kladný vztah k dětem

Jak všichni víte, v naší škole je nový pan ředitel Miloš Kosík. Proto jsme se rozhodly udělat tenhle rozhovor, ať mají všichni příležitost se o něm něco dozvědět.

Jako první bychom se vás chtěly zeptat, jak se vám v naší škole líbí a jaké byly vaše první dojmy?

Ve škole se mi moc líbí, protože je zaměřená hlavně sportovně a tím, že já jsem sportovec, tak k tomu mám blízko a bylo to pro mě velmi atraktivní. Na začátku jsem bloudil, protože škola je strašně velká a doteď v některých oblastech bloudím. Je tady mateřská školka, což dohromady tvoří obrovský komplex a líbí se mi na tom také to, že se s celým tím dá pracovat. Protože je to takový velký areál, jsou tady volné plochy a místa, tak můžu kreativně vytvářet něco nového.

Jak jste se na tuhle pozici vlastně dostal?

Jako u každého zaměstnání rozhodne výběrová komise, kdo má tuto pozici získat. Komise vybere kandidáta a poté to pokračuje dále, prostě stylem výběrového řízení.

A byl to vždycky váš sen pracovat ve školství?

Pokud chcete vykonávat tuto pracovní pozici, musíme mít tři důležité body (takzvaná kritéria) - samozřejmě kladný vztah k dětem, je třeba se s těmi dětmi vídat, nebýt žádný morous. Výhodou je, že máte školní parlament, kde si společně můžeme popovídat. Další kritérium je takové, že je to sportovní škola - proto jsem se rozhodl právě pro tuto. Pro mě by nebylo vhodné hlásit se třeba na uměleckou školu, neuměl bych ani zahrát na flétnu či na klavír. A kritérium je mít životní praxi, zkušenosti s personálem, umět vést lidi, aby nedošlo k tomu, že jste prohospodařili nějaké finance a podobně.

A určitě důležitou součástí toho být ředitel je být vystudovaný učitel.

Už jste někdy pracoval ve školství, máte zkušenosti s ředitelováním, popřípadě jakou funkci jste vykonával?

Pracoval jsem na střední a vysoké škole, na základní dosud ne. A co se týká pozic, těch bylo mnoho. Ve sportu to byly manažerské. Je rozdíl, jestli jste manažerem v Čechách nebo v zahraničí. Byl jsem také ředitel kulturních zařízení, ekonomický ředitel.

A baví vás více pracovat ve školství, nebo to manažerování?

Je to takové spojené dohromady. Teď mám momentálně strašně moc práce, protože je třeba poznat tu školu a to učení zabere moc času. Ale když se snažíte, tak všechno jde.

Když jsme teda slyšely, že jste hrával ten hokej, je to tedy neustále váš koníček, nebo jste s tím už úplně přestal?

Jistě koníček, ještě hraji hokej, ale samozřejmě je rozdíl mezi amatérským hokejem a profesionálním. Já to už беру pouze tím amatérským způsobem, protože mě to stále baví. Nehraji jenom hokej, ale dělám i jiné sporty.

A například v jakém týmu jste hrál?

Spíš bych to řekl tak, že jsem hrával v České republice i v zahraničí a těch týmů bylo plno. Od Vítkovic po Karvinou, v Opavě jsem byl, na Slovensku a tak dále. Hrál jsem i ve Spojených státech amerických, ale zase tam máte různé úrovně. To neznamena, že jsem hrával jako Jaromír Jágr, byl jsem v nižší soutěži.

Cestujete rád, pokud ano, kde se vám nejvíce líbilo?

Ano, cestuju velmi rád, jak už asi víte. Procestoval jsem mnoho států, ale dost mi ještě zbývá. Všechno se určitě nedá stihnout. Cestovat mi přijde velmi dobré pro to, aby toho hodně člověk poznal, jaké jsou kde zvyky a že si musíme vážit toho, co tady máme. Určitě je to důležité pro angličtinu a další jazyky. Je rozdíl, jestli jedete sám,

nebo s nějakou cestovkou. A nejradši mám asi Asii. Do hodně států bych se chtěl podívat, ale na to musíte mít buď hodně peněz, nebo vízum, které se může pohybovat ve statisících.

Když už jsme u těch zájmů, máte ještě nějaké jiné zájmy a koníčky?

Samozřejmě sport, určitě i čtení, literatura a kultura. Chodím rád do divadel a do kina. A jistěže rodina.

Máte nějaký cíl, který byste chtěl na téhle škole dokázat, nebo zde něco změnit?

Cílů je plno, ale je velmi brzo říkat, jaké jsou. Je třeba se ještě s tou školou sžít, poznat. Nějaké vize mám. Určitě bych tady chtěl něco udělat, jak pro mateřskou školu tak i pro tu základní. Rýsuje se možnost, že tady bude velký sportovní areál, je kolem toho mnoho schůzí a ještě to není jisté. Jsou tu samozřejmě další projekty a aktivity. Určitě tady nemůžu postavit například bazén, když pro to nejsou parametry. Také nemůžu tvořit něco, o co se skoro nikdo nezajímá.

Veronika Glumbíková a Lucie Plačková, obě 8.B

ŽIVOT VE ŠKOLE

Anketní otázka: Co říkáš ty a tví rodiče na elektronickou žákovskou knížku

Internetová verze ŽK se ve známkách nedá obalamutit. Bohužel!

Pojďte si přečíst, co na elektronickou žákovskou na EduPage říkají mí rodiče a já.

Můj názor

Já si myslím, že žákovská přes internet je na nic. Podle mě má více záporů než kladů. Například mi vadí průměr, který se vám ukazuje, protože jak jsem například v 7. třídě, kdy ještě tahle žákovská na naší škole nebyla a když jsem měl z nějakého předmětu nerozhodnou známku, tak stačilo, když jsem se ještě například nechal ústně vyzkoušet, popřípadě ještě napsat nějaký test, a bylo hotovo, dnes je to trochu jiné,

protože když Vám vychází nerozhodná známka teď, když je tato nová žákovská, tak se třeba necháte vyzkoušet, nebo si napíšete test a s průměrem to zůstane skoro stejné. Lepší průměr se vám zkrátka ve většině případů „nevykouzlí“. Další zápor je například, že když se dá na EduPage nějaký domácí úkol, tak

často nejde otevřít. Ale abych nepsal jen o záporech, tak zde uvedu i nějaké klady, ale stejně mi převažují více zápory. Klad je třeba, že učitelé zde dávají materiály, které si máme stáhnout a vytisknout, třeba složka ze zeměpisu.

Názor rodičů

Moji rodiče mají názor podobný, také většinou záporný. Například když se rodiče dívají na známky svého dítěte, tak se musí přihlásit na svůj vlastní účet, ale většinou když se dívám na EduPage, tak se kouknou na mé známky z mého účtu, ale měli by ze svého, protože mi stejně musí podepsat známky ze svého účtu. Takže to je jeden zápor, a takhle bych mohl ještě pokračovat...

Rodiče ale vítají na této žákovské, že se můžeme podívat, kdy jsou třídní schůzky a konzultace, dále vítají průměr ostatních, kteří psali tento test.

Radek Plachta, 9.B

Elektronickou žákovskou nezapomenete!

Ale rodiče se k ní nemusí dostat

Elektronická žákovská knížka je u nás ve škole v provozu již druhým rokem.

Lze o ní zaslechnout jak kladné, tak i záporné názory.

Prioritou elektronické žákovské knížky, na kterou se každý žák i rodič přihlašují pomocí svého jména a příjmení napsáním dohromady nebo pomocí emailové adresy a hesla, je nám přehledně ukázat naše známky, které zde najdeme seřazené podle předmětů.

Tento rok nově na druhém stupni naší školy lze zapsat známku, popřípadě nějaký kázeňský postih jen to této formy žákovských knížek, oproti minulému školnímu roku,

kdy se známky i různé zprávy psaly do obou žákovských knížek, tedy jak do klasické - papírové, tak do elektronické.

Elektronickou ŽK nelze zapomenout

Tato forma žákovské knížky se dá stáhnout i na mobilní zařízení, takže se dá spekulovat, že žákovskou nosíme i třeba v obchodním centru stále v kapse. Další výhoda „elektronky“ je, že ti, co zapomínali v minulých letech normální žákovské knížky, a věřte, že jich bylo celkem hodně, nemusí se na začátku každé vyučovací hodiny omlouvat.

Problém může být s internetem

Uspokojivé je také to, že přes elektronickou žákovskou knížku si může chatovat nejenom mezi sebou - spolužáky, ale i v rámci možností s učiteli. Problém ale nastává, když chceme svoje známky ukázat například svému příbuznému, který nemá připojení k internetu (nemluvě o tom, že ten internet nemáme doma my). To pak nevím, jak se rodiče žáka dozví jeho prospěch. Moje vztahy a pocity k této žákovské knížce jsou určitě pozitivní a myslím si, že i rodiče to vnímají kladně. Já svůj prospěch na „elektronce“ kontroluji denně, rodiče pak jednou týdně.

9

Jiří Chwalek, 9.B

Co bez PC nebo „dotykáče“?

Podle mě je to dobrý systém na známky, ale mínus tohoto systému je, že rodiče se na to můžou kdykoliv podívat. Za prvé: U papírové žákovské knížky to bylo o trochu lepší, protože rodiče se na to jen tak hned nepodívají. Za druhé: Ti kdo nemají Wi-Fi a ani PC či nějaký dotykový mobil, tak se nemohou podívat na známky jejich ratolestí. ALE! Má to taky plus. Za prvé: Systém nemůžeme ztratit, ale můžeme ztratit heslo. A když heslo ztratíme, nemusíme za něj platit. Jéj! Za druhé: V systému se hned ukazuje průměr z různých předmětů. A nemusíme ho počítat.

Vojtěch Olšák, 8.B

Elektronická ŽK: „dar“ 21. století

Myslím si, že přechod na elektronickou žákovskou se měl připravit lépe, než to bylo, protože dle mého názoru to bylo a do teď je celkově až moc chaotické. Mamka používá elektronickou žákovskou asi poslední měsíc. Nejdřív

neměla heslo a celkově to bylo a je složitější než se podívat do knížečky a podepsat ji. Aby se člověk podíval na elektronickou žákovskou, potřebuje více času než u starých žákovských knížek a ne každý rodič má tolik času, přístup na internet a pro určité lidi je jakákoli práce s počítačem složitá. Podle mě je to zbytečné a je to jenom další krok k tomu, že 21. století se posouvá dál a dál...

Marie Krišová, 9.B

Zatím zrušit

Z mého pohledu je velmi nepraktické nosit klasickou žákovskou knížku i přes to, že se známky zapisují do té elektronické. Ale jedno pozitivum na tom přece je, vidím, jaký průměr mám ze všech předmětů. Takže vím, kdy se mám pořádně začít učit. Moje mamka ji má ráda, i když s ní zacházet neumí. Ale bohužel mi to zabírá více času než kdykoliv jindy. Takže za mě určitě zrušit elektronické žákovské, aspoň prozatím.

Zuzana Jouklová, 8.B

Anglické divadlo

Porozumím tomu? Budu vědět, o co tam jde?

Anglické divadlo jménem Peter Black se konalo 24. října v Domě kultury města Ostravy. Jak nám už název napovídá, tato hra nám má připomínat dětskou karetní hru Černý Petr. Náhoda?

Dostali jsme možnost zajít si na anglické divadlo Peter Black. Když nám Paní učitelka předčítala z reklamního letáku, říkala jsem si proč to nezkusit, aspoň se dozvím, na jaké úrovni mám angličtinu. Dojeli jsme na místo, usadili se a už jen vyčkávali, kdy představení začne. Uvedla to vypravěčka, která nám začala vyprávět příběh muže, který měl hlavní roli.

Neslušné chování ostatních?

Hned jak představení začalo, nedokázala jsem si nepovšimnout neslušného chování žáků z jiných škol. Celé představení pokřikovali, měli zapnuté mobily a pojídali občerstvení, které si s sebou přinesli.

11

A co přednesení?

Herci výborně pojali emoce a výstup postav v příběhu. Byli tam i velmi směšné části jako „...look at pružina in the middle...“. Nevím, jestli to tam bylo naschvál anebo pouze nevěděli to dané slovo, ale skvěle se to tam hodilo. Když jsme se vyptávala spolužáků, jestli tomu porozuměli, každý odpověděl, že dokázali pochytit úplně vše.

A o čem to vůbec bylo?

Příběh pojednával o muži, který ztratil práci, přítelkyni, prostě vše. Když se potácel po městě, narazil na věštkyni. Napověděla mu, že má jít do velmi levného motelu. Když se chystal odejít, vytáhl si od věštkyně kartu, která byla nejhorší ze všech, stálo na ní: „Peter Black“, jenže věštkyně mu pověděla, ať nezoufá, že si najde přátele a práci. Peter šel tak světem a potkával se se spoustou lidí. Nakonec mu pan Wong se svou manželkou nabídl útočiště. Když mu pan Wong udělal jarní závitky, Peter se vydal na cestu do elektrárny, kde mu pan Wong zajistil práci, naboural a měl spoustu zranění. Nakonec skončil v rukou hodných bezdomovců, našel si práci i přátele.

Zuzana Jouklová, 8.B

HALLOWEENSKÝ VEČÍREK

Dne 31. října se uskutečnil u nás ve třídě halloweenský večírek. Po příchodu do školy jsme se dali do příprav. Někteří zdobili třídu a jiní se zase malovali a strojili do různých kostýmů. Mohli jsme vidět zombie, skelety, Jacka the Killera (kdo neví, ať si to vygooglí), kovboje a dokonce i roztomilého kolouška. A dokonce jsme měli sedm vyřezaných dýní s LED svíčkami. Hned, jak jsme všechno připravili, šli jsme postrašit prvňáčky.

Samozřejmě se všechno nevyvedlo

Všechno šlo hladce, dokud naše spolužačka nenasypala barvivo přímo do Spritu v PET-láhvi. V ten moment to vše vyprsklo přes celou třídu (tímto se omlouváme paním uklízečkám za ulepenou zem). Poté se nám tak „trošičku“ připálil popcorn a nakonec nám nefungovaly reproduktory, proto jsme se nemohli dívat na film. Ale nakonec si všichni našli zábavu a dobře se bavili.

Ale přece jsme se učili

Pátou vyučovací hodinu jsme se ale museli učit. Přišli nás navštívit studenti, kteří se přišli podívat, jak probíhá vyučování Výchovy ke zdraví. Navždy si budeme pamatovat jejich vyděšené výrazy, když jsme přicházeli do učebny chemie.

Poté jsme vše uklidili a zbytek šesté hodiny si povídali. A pak huráááá domůůů.

Michaela Bartošová a Klára Musálková, 8.B

Cesta na Cinetube a setkání s YouTubery

V jednu říjnovou neděli jsme se s kamarády rozhodli, že si zajedeme do Třince na Cinetube. Sraz jsme si dali u Natky doma, v osm hodin.

Ráno jsme všichni stáli před domem, a jelikož byla venku velká zima, docela jsme se těšili do auta. Cesta do Třince byla velmi nudná, teta nás otravovala s češtinou a vyhrožovala nám, že nás, až přijde, bude mučit tím, že nám dá do češtiny cvičení (mimořádně, kvůli tetě jsme dostali jedničky).

Velká řada aneb tlačenka z fanynek...

Když jsme dorazili na místo, tak jsme si museli vystát velkou řadu, ale to na každé akci, či koncertu... Zepředu jsme slyšeli řev fanynek a nám došlo, že YouTubeři už dorazili...

Obejmutí s Keou a zpátky do sálu...

Vešli jsme dovnitř a šli si honem koupit náramky, plakáty nebo trička našich oblíbených YouTuberů, protože potom by nezbyl čas. Cestou jsme potkali Keu, tak jsme se s ním obejmuli, vyfotily a šli. Potom jsme šli do sálu zabrat nejlepší místa a promítání může začít!

Neslyším!

Ale než promítání začalo, tak se všichni YouTubeři museli jít představit i se svým projektem... U každého jsme měli, jak řekl PJAY, udělat pořádnou „bordel“. Tak jsme ho poslechli a začali rvát, co jsme mohli, ale hlasivky jsme si s Natkou šetřili na skupinu White raven, alias Vadim Tkačenko a Adam Lysek. Řvali jsme, co jsme mohli, div jsme si nevykřičeli hlasivky.

Autogramiáda a hurá domů!

Po všech projektech jsme se vydali dolů po schodech. Já s Vojtou jsme šli za Keou a Natka se šla tlačit za Vadimem (PROTOŽE JE VADIM ZNÁMĚJŠÍ NEŽ KEA). Stála jsem na Keu pět minut. Řekla jsem mu, ať se tváří normálně, ale Kea ze sebe opět dělal šaška,

ale potom se tvářil normálně. Potom jsme se odebrali za Natkou do té velké tlačenice k Vadimovi. Vyfotili jsme se s ním, zjistili, že jsem Adamovo dvojče, vyfotili se s Nejfakeem a Natylou a jeli domů.

Štěpánka Hilscherová, 8.B

Žáci a jejich nejoblíbenější činnost na počítači

Žáci 9.B v hodině informatiky psali články na téma Nejoblíbenější činnosti na počítači. A teď si je můžete přečíst.

Hraju vědomostní hru, hledám tipy na výlety

Mé dvě nejoblíbenější činnosti na počítači, které jsou mé oblíbené dlouhodobě, jsou: hraní hry Dobývateľ na počítači a hledání například přes Google různé tipy na výlety.

A moje nejoblíbenější činnost krátkodobá je vyplňování přijímacích zkoušek z minulých let, protože se chci zdokonalit a mít na přijímačkách co nejlepší umístění. Hru Dobývateľ hraju rád, protože je to hra vědomostní a baví mě, protože tady se zase zdokonaluji v různých vědomostech. A také rád cestuji a navštěvuji různé kouty Česka, tak rád plánuji přes internet různé výlety, které bych mohl s rodiči absolvovat.

14

Radek Plachta

Filmy, sociální sítě, videa

Má první nejobvyklejší a zároveň i nejoblíbenější činnost na počítači je sledování filmů či seriálů, jinak na počítači netrávím svůj čas.

Druhá má nejobvyklejší činnost je na telefonu, a to projíždění sociálních sítí jako je Facebook,

Instagram, Snapchat nebo Youtube. Zajímá mě, co mí přátelé dělají, kde byli na dovolené a stejně tak i slavné osobnosti. Když zrovna nejsem s kamarády, tak si s nimi píšu na Facebooku, s holkami drbeme a tak. Na Snapchatu si můžu s přáteli posílat fotky a videa, třeba selfie s efektem pejska.

Youtube je má třetí nejobvyklejší činnost na telefonu. Koukám se na videa, jako jsou pranky, challenge nebo třeba jak někdo jel na dovolenou. Občas zhlédnu i videa, jak si nějaká youtuberka koupila pár kousků oblečení a sdílí ho s fanoušky jako inspirace.

Viktorie Falhauerová

Facebook? Jen když se opravdu nudím

Má nejoblíbenější činnost je koukání na různé filmy a seriály online, samozřejmě pokud nehrají v televizi, v tom případě dám přednost větší obrazovce, tedy televizi.

Má další velice oblíbená činnost, která je u mě častá, je zhlédnutí všelijakých videí na Yotube, v této době to zná každý, ale pokud ne, doporučuji, je to aplikace, na níž se můžete kouknout na různá videa youtuberů, kteří točí videa v podobě různých challengí, pranků a různých vtipných videí, při kterých se nudit nebudete.

Má další nejoblíbenější, ale nejobvyklejší činnost jsou sociální sítě jako téměř u všech teenagerů.

Bez nich bych se asi neobešla, protože nejsem typ, co si zapisuje domácí úkoly do deníčku, tak se ptám lidí až na Facebooku či dalších soc. sítích doma nebo ve škole. Taky si zde píšu s lidmi o různých věcech, když se nudím. Ale radši se koukám na již zmíněné filmy či seriály, když se nudím, takže Facebook to jistí jen v případě opravdové nudy.

Eliška Schindlerová

Jde mi o spojení s celým světem

Já a mobilní telefon... Dal by se o tom napsat román. Což neznamena, že na něm trávím velkou část svého volného času, ale místy jsem na něm až přebytně.

Někdy je to únik

Nejsem typ, co má mobil kvůli hrám a aplikacím. Jde mi o spojení s celým světem. Možnost psát si s úplně cizím člověkem, jak česky, tak i cizím jazykem. Vytváření aspoň svého internetového světa, když už v reálném se brodíme po bradu. Občas to je i útěk před realitou, samotnými problémy.

Píšeme si dva roky. Konečně se uvidíme!

Co se týče mě a virtuálního světa, pravděpodobně to mám tak na půl. Například v březnu se poprvé ve svém životě potkám se skvělou duší chodící po této planetě. Píšeme si už snad dva roky, v životě jsme se neviděli, když se nepočítají fotky a volání si přes soc. sítě. Ani bych se nedivil, kdyby tekla nějaká ta slza.

Mám kamarády po celé Evropě

Co se taky týče cizinců, rozhodně nezaostávám. Když to tak vezmu, mám snad kamarády po celé Evropě. Docela síla, že mě, nějaké chodící individuum, které samo neví, co od života čekat, zná hromada lidí. Mimo tohle samozřejmě poslouchám hudbu, logicky. No. Mám pocit, že tohle povídání bych měl ukončit dřív, než si tu začnu zase vylívat srdíčko. Samozřejmě doufám, že při čtení této skvosti jste nepřišli o zrak a podobné zdravotní újmy. Pokud ano, omlouvám se z celé své, doufám stále existující, duše.

Miroslav Niesporek

Hry už mě nebaví, dívám se na YouTube

Na počítač už téměř nechodím, jen pokud potřebuji vypracovat nějaký úkol. Spoustu času trávím na mobilu. Nejčastěji poslouchám písničky, to je jedna z mých nejoblíbenějších činností. Také sociální sítě mi zabírají dost času - Facebook, Instagram, Snapchat. Ale to, co dělám asi nejčastěji, jak na mobilu, tak na notebooku, je sledování YouTube. Tam totiž vždy najdu, co mě zaujme, pobaví, rozbere, uklidní, ukáže mi zkrátka vše k inspiraci. Tak před rokem nebo dvěma jsem často hrála společně s kamarádkou a pár spolužáky hru Minecraft. Ale to už mě nebere, hrála jsem to tak často, až mě to úplně přestalo bavit, taktéž ostatní hry.

Klára Kučerová

Můj první pád z koně aneb Let vzduchem

Mé počátky na koních byly dosti kruté, neboť mě nikdo na koni neučil jezdit, a proto jsem se to bohužel musela naučit sama!

Toto je můj zážitek z prvního pádu z koně.

Ahoj, já jsem Danča. Miluji koně ze všeho nejvíce na světě (ale i rodinu mám dost ráda!). Jsem z Ostravy a jezdím do Krmelína jezdit na koních, čistit je atd. Doporučuji tam jezdit, pokud máte rádi koně.

Tak a nyní k věci. Když jsem přijela do Krmelína na ranč Moneta, šla jsem očistit pár koní, aby se jim při vyjíždce nedělaly odřeniny na jejich srsti a aby je to netlačilo.

V ten den jsem jela poprvé na koni jménem Filon, což je hodně lekávy kůň. Poté co jsme vyjeli, jeli jsme do malé vesnice nedaleko stáje. Krokovali jsme, klusali, ale i cválali...

Filone, stůj!

Celá vyjíždka byla v pohodě, ale když jsme se vraceli, přišel ten OSUDOVÝ PÁD! Chtěli jsme cválat přes louku, jenže Filon přidal z cvalu do trysku, no a já nevěděla co dělat

– tryskem jsem nikdy nejela!! Křičela jsem: „Filone! STŮJ!!“ Ale on nezastavil. Měla jsem pocit, že jsem na pokraji života a smrti! Potom něco v dáli bouchlo (někdo udělal rámus), ale já si toho nevšimla, přes ten hluk vzduchu, který mi pískal přes uši, nešlo nic slyšet.

Padám

Najednou padám z koně, který sebou škulbl do strany. Padám. Nějakým zajímavým způsobem jsem sklouzla do vysoké trávy a nic se mi na štěstí nestalo, jen mě trochu bolela ruka. Po chvilce deseti sekund jsem si uvědomila, že jsem pryč z koně, že na něm nesedím! Vstala jsem, ale slzy mi stékaly po rozpálených líčkách dolů. Filon nikam neutekl, pásl se. Byl tam se mnou ještě táta, ale než stačil sesednout nebo něco udělat, bylo pozdě a já už seděla na koni. S bolavou rukou jsem jela se skupinou zpět do stáje.

Byla jsem bohu vděčná, že jsem si nezlomila ruku nebo něco jiného. **Daniela Thomanková, 8.B**

Na jevišti ze sebe můžu dělat blázna

Rozhovor s divadelně talentovanou Nelou Šimkovou

Nela Šimková z 9. B plánuje novou hru! Společně s její kamarádkou hrají nejen na nervy, ale i v divadle Stará Aréna a Divadle Devítka. Nela už pár měsíců chodí zaskakovat do divadelních her vedlejší role. Místy i na naší recitační soutěži si zahraje s přáteli.

Jak ses vůbec k divadlům dostala?

Už nějakou dobu jsme se snažili s kamarádkou nějak zviditelnit a zároveň si i trochu přivydělat. A upřímně už ani nevím. Jednou když jsme jeli stopem do Opavy buskovat (hraní na ulici), sedli jsme si do jedné dá se říct hospody, a tak jsme se seznámili s jedním mužem z opavského Loutkového divadla. Domluvili jsme se na rolích, jenže nakonec z nich bohužel sešlo. A pak jsme se tak různě někde vetřely díky dobrým kontaktům.

Co tě na hraní na jevišti baví?

Nejvíc asi to, že ze sebe můžu dělat blázna a lidi mě za to víceméně obdivují. Vlastně můžu na chvíli vypadnout z reality.

Měla jsi už tu čest setkat se s nějakými známějšími divadelními herci?

Otázkou je, co znamená známějšími? Samozřejmě, při hraní se s herci setkávám (smích). Je důležité si uvědomit, že i slavní herci jsou jenom lidi a taky je třeba je tak brát.

Co na tvůj herecký talent říkají tví rodiče a příbuzní?

Já mám herecký talent? Rodičům je to docela jedno a příbuzným se o tom moc nechlubím, teda když se s někým z rodiny po dlouhé době setkám.

Jaké máš s divadlem plány do budoucna?

Nevím, asi to nechám tak jak se to vyvrbí samo. Rozhodně to žádné velké plány nejsou.

Jak často se připravuješ, nebo jen zaskakuješ v divadelních představeních?

Záleží podle nálady, ale většinou aspoň jednou do měsíce. Záleží hlavně na domluvě.

Miroslav Niesporek, 9. B

ZA DVEŘMI ŠKOLY

Při výběru střední školy jsem hledal obor nejžádanější v zahraničí

Rozhovor s bývalým žákem naší školy

Tento rozhovor bude s Dominikem Jouklem, který stále studuje ve Vítkovické střední průmyslové škole. Rád vám povypráví, jaké to bylo opouštět školu nebo také jestli využil rady učitelů ze ZŠ.

19

Jaké byly tvé pocity, když jsi opouštěl základní školu?

Říkal jsem si, že těch dlouhých devět let mám konečně za sebou. Ale bohužel jsem pomyslel na ty další čtyři roky.

Podle čeho sis vybíral střední školu?

Hledal jsem obor, který je nejžádanější v zahraničí. Proto jsem se rozhodl pro obor mechatronik.

Jak dlouho ti trvalo se začlenit do nového kolektivu?

Nebylo to nijak zvlášť těžké. Znal jsem tam pár lidí.

Využil jsi někdy nějakou radu, kterou ti dával vyučující na základní škole?

Ne nevyužil, jelikož většina rad ohledně střední školy nebyly pravdivé.

Kdyby sis měl vybrat být na základní či střední škole, jakou možnost bys zvolil? A proč?

Určitě bych si zvolil základní školu, protože tam jsou delší přestávky a měl bych spolužačky.

Měj jsi nějakého nejoblíbenějšího učitele, popřípadě předmět?

Podle mě byli všichni učitelé snesitelní a předměty mě víceméně bavily.

Stal se ti někdy nějaký trapas na základní škole?

Když se tak zamýšlím, tak nestal.

Jaký vztah jsi měl k vyučujícím?

Myslím, že byly takové, jaké měly být. Bohužel s některými vyučujícími jsem ze začátku nevycházel, ale potom se to zlepšilo.

Vyzkoušel jsi všechny PVP?

Bohužel ne. První rok jsem musel mít Přírodovědné praktiky, kvůli tomu že jsem byl na invalidním vozíku, ale nevybral jsem si to z donucení. Hrozně moc mám rád různé pokusy. A ostatní tři roky jsem měl Sportovní hry.

Zuzana Jouklová a Michaela Bartošová, obě z 8.B

20

Rozhodně se připravte na přijímací zkoušky na střední školy

Rozhovor s bývalou žákyní

Popovídaly jsme si s bývalou žákyní naší školy Monikou Bartošovou, která je již studentem druhého ročníku vysoké školy. Vystudovala chemickou střední školu tady v Ostravě. V tomto rozhovoru by vám ráda přiblížila, jaké je to na střední škole a podle čeho vybírat.

Jaké byly tvoje pocity, když jsi opouštěla základní školu?

Na jednu stranu byly špatné, protože jsem musela opustit svůj dlouholetý kolektiv a vyučující, ale na druhou stranu dobré, protože jsem měla poznat nové lidi, nové prostředí a tak dále.

Podle čeho sis vybírala střední školu?

Podle předmětu, který mi byl nejbližší a který mě zajímal, a tím byla chemie.

Byly přijímací testy obtížné? Jak ses s nimi vypořádala?

Na přijímací testy jsem se hodně drtila matematiku, řekla bych, že nebyly nějak lehké. Rozhodně bych doporučila se na ně aspoň trochu připravit.

Jak dlouho ti trvalo, než ses začlenila do nového kolektivu?

Jelikož hned první den školy jsme jeli na adaptační pobyt, tak to šlo velice snadno. Dodnes na něho velice ráda vzpomínám.

Když už ses zmínila o tom adaptačním pobytu, máš nějaký zážitek, o který by ses chtěla podělit s našimi čtenáři?

Jak jsme měli stezku odvahy, tak jsem šla se dvěma kluky a byla jsem uprostřed. Kamarád po mé levici byl asi čtyřikrát vystrašenější než já a tak si jedinou baterkou v naší trojici svítil jen sobě pod nohy. Naštvala jsem se a chytla jsem ho za tu ruku a zvedla mu ji. Řekla jsem, ať svítí i nám na cestu a on prohlásil: „Jestli se leknu, tak budeš držet jen tu ruku.“

Co jste na tom adaptáku celé dny dělali?

Podnikali jsme různé výlety a túry, hráli různé hry a soutěže. Jednou dokonce vyučující vymysleli bláznivou soutěž v noci, kdy soutěžily dvojice, a v každé dvojici musel být trakař. Jeden z nich si zavázal oči a sedl do si do trakaře, ten druhý z dvojice ho musel převést přes tenkou lávku položenou přes řeku... no povím vám, byl to teda zážitek.

Využila jsi někdy nějakou radu, kterou ti dával vyučující na základní škole?

Momentálně si nemohu vzpomenout, určitě nějaká byla, ale nevzpomenu si.

Kdyby sis měla vybrat být znovu na základní škole nebo střední, co by sis vybrala a proč?

Nejspíš na střední škole, protože ten kolektiv byl takový jiný a lepší (spíše už dospělejší) i přístup vyučujících byl lepší. Lepší v tom smyslu, že s námi už nejednali jako s dětmi.

Měla jsi nějakého nejoblíbenějšího učitele, popřípadě předmět a proč?

Jak už jsem zmínila, nejoblíbenější předmět byla chemie. Co se týče vyučujících, tak moji nejoblíbenější učitelkou byla paní učitelka Krmášková, p.uč. Bačovicová a p.uč. Tomášová, protože p.uč. Bačovicová s námi jezdila na všechny výlety a byla spíše něco jako naše kamarádka. P.uč. Tomášová a p.uč. Krmášková uměly skvěle podat učivo. Měla jsem je prostě ráda.

Jaký vztah jsi měla k vyučujícím?

Vztah by se dal podat jako pozitivní, určitě tam pár neshod bylo, ale to se stane asi každému.

Vyzkoušela jsi všechny PVP? Který tě bavil nejvíc?

Za dobu, kdy jsem se na ZŠ vzdělávala, byly jen čtyři volby: žurnalistika, domácnost, sportovní hry a přírodopisná praktika. Vyzkoušela jsem všechny, ale nejvíc mě bavila přírodopisná praktika a sportovní hry.

Michaela Bartošová a Zuzana Jouklová, obě 8.B

Dolní Morava - Stezka v oblacích

Jedná se o vyhlídku, padesát pět metrů vysokou, na severovýchodě Pardubického kraje v obci, jak už název napovídá, Dolní Morava. Turistům, kteří chtějí vyjít na tuto vyhlídku, nestojí v cestě ani jeden schod!

Jede se na výlet!

Je víkend, hezké počasí, nic nám nestojí v cestě jet na rodinný výlet s prarodiči a cestou se těšit na výstup vyhlídkové věže a tím dosáhnout výškového bodu 1171m.n.m.

Cesta k vyhlídkové věži není nějak moc značená, proto se musíte spolehnout na luštění cesty z mapy nebo GPS navigaci v případě, když se rozhodnete jet autem, jako jsme jeli my. Musím totiž ještě zmínit, že zde jezdíval pravidelně vlak z České Třebové. Teď už ale nemohu zaručit, že zde vlak stále jezdí.

Dorazili jsme! Hurá do oblaků!

Po tříhodinové cestě autem, jsme konečně vystoupili z auta a mohli se protáhnout pod stezkou v oblacích na jednom placeném parkovišti. Těch parkovišť je tam celkem hodně, ale všechny jsou placené. Jestli se vám tedy nechce šlapat několik kilometrů (a věřte, že těch kilometrů by bylo opravdu hodně) od nějakého parkoviště, kde se neplatí, musíte si zaplatit

parkovací lístek. K vyhlídce se pak dostanete buď lanovkou, jako jsme jeli i my, nebo po svých. Terén je pak trochu obtížnější, takže v takovém případě doporučuji vhodnou obuv. Na samotnou stezku jsme vyšlapali snadno. Jak už jste si jistě v podtitulku přečetli, nestál nám v cestě ani jeden schod. Vrchol vyhlídky je totiž se zemí spojený cestou z alpského modřína, která se „kroutí“ a připomíná tak dráhu letu nočního motýla. Z vrcholu je pak za dobrého počasí vidět například masiv Kralického sněžníku, řeku Moravu, hřeben Jeseníků nebo dokonce i Krkonoš.

Na oběd a pak domů

Obědvali jsme v jedné restauraci nedaleko lanovky směrem k vyhlídce. Zde ale celkem dlouho trvalo, než nám číšníci přinesli oběd. Nakonec jsme si ale pochutnali na svíčkové a jeli jsme domů. Je pravda, že jsme to vzali hopem, ale je zde spousta dalších aktivit, ve kterých za poplatek hravě strávíte den.

Jiří Chwalek, 9.B

Lampióny nejsou moc dobrý způsob, jak se zahřát

23

Jsem v deváté třídě. Poslední rok na základce, mého dětství a poslední šance vidět lidi, se kterými mnohými jsem se setkával devět let v kuse.

To byl přesně důvod, proč jsem se s přáteli domluvil na lampiónovém dni. Chtěli jsme se někam podívat, když jsme už ta dobrá parta. Tak jeden velmi chytrý člen naší crew nám sdělil, zdali bychom nechtěli jít na lampiónový průvod. Všichni byli pro, jenže nyní přišel týden domluv a rozhodování se, jak s dopravou.

Bylo to v Heřmanicích, čili ne moc blízko. Teda jak pro koho. Jeden z nás bydlí v Heřmanicích, takže to opravdu nemá moc daleko.

Byly to dlouhé dny domlouvání se, občas se navrhlo, že se nikam nepůjde, jenže my to nevzdali.

„Tak teda zítra,“ domluvili jsme.

Den ubíhal jako voda, teda až na odpolední vyučování (kdy taky odpolední vyučování ubíhá rychle).

„Tak se teda už můžete sbalit, zvednout židle a někdo umyje tabuli.“ Poslední věta paní učitelky.

Vlezl jsem do šatny a začal si nazouvat boty, když v tu chvíli na mě vyletěl člen naší party.

„Jsem si ještě musel zajít na záchod,“ řekl a já se začal smát, když si tak vzpomenu, ani

nevím čemu. Vyšli jsme. Cestou domů jsme probrali problémy světa i našich spolužáků, prezidentské volby, proč auta nelítají, prostě klasická konverzace při cestě domů.

Vešel jsem domů, hodil aktovkou, křikl, že jdu ven a zabouchl za sebou dveře. „Dobrý, můžu,“ řekl jsem s úsměvem na tváři.

Došli jsme k tramvajové zastávce, počkali na tramvaj (mezitím jsme opět stihli probrat velmi důležité věci) a nastoupili.

Nevím jak okomentovat cestu tramvají, prostě nic zvláštního. Komentovat cestu tramvají je už fakt zoufalost, neměl bych tolik přemítat.

Vystoupili jsme a vydali se na autobusovou zastávku. Semafory jsou opravdové ztělesnění zla. Mezi čekáním na autobus jsme opět kecali o všem, co zatím ještě šlo. Následně jsme se bouchali do ramen, kdykoliv se objevilo žluté auto, možná už taky ze zoufalosti. Překvapivě nás to zabavilo na hodně dlouho.

„Konečně!“ křikl

jsem na autobus.

Ono když člověk čeká v zimě 10 minut na autobus, je to pro něho spása.

Vysvobození z pekla.

Nastoupili jsme, opět nemám ponětí, jak popsat jízdu autobusem. Klasika. Když se už blížila naše konečná zastávka, uvědomil

jsem si, jak moc rád mám autobusy. Navíc s rozehřátým topením.

Vystoupili jsme.

„Ghrr, zimo, proč?!“ schizofrenicky jsem si pošeptal. Smutně jsem koukl na odjíždějící autobus, uronil slzičku a pokračoval v chůzi.

Po pár minutách jsme došli ke kamarádovi domů. Dům jak z pohádky. Při otevírání branky na něho vyběhl pes a začal po něm poskakovat.

Když si mě nejspíš pes všiml, začal po mně vrčet. Já samozřejmě začal s dlouhými proslovky, že jsem hodný člověk, psa bych nikdy nejedl a bůh ví co jiného. Nepomohlo to. Pes neustále vrčel, později už toho naštěstí nechal. Díky bohu.

Dost okecávání momentů před hlavní událostí dne, musíme to urychlit, nemáme na

to celý den.

Následně o chvíli později přijeli ostatní, pozdravili jsme se a vydali se k lampionovému průvodu. Při cestě jsme stihli záchvaty smíchu, vyřešit globální oteplování a další důležitá témata.

Dorazili jsme.

Zatím moc lidí nevidíme, tak se s kamarádem rozhodneme jít do obchodu pro jídlo, hlad je hlad.

Mají tam oreo po 8,90,-, takže bereme ve velkém.

Když jsme se vrátili, lidí už přibýlo, zvláštní.

Koupili jsme si čaje, párek v rohlíku a čekali, nikdy to začne.

Děti zde byly v kostýmech s lampióny v rukách společně se svými rodiči.

Průvod započal.

Lidi v průvod najednou obrátili svou pozornost na přijíždějícího, nejspíš krále se svými služebníky na koních. Byla to hezká podívaná. A průvod se dal do pochodu. Po několika minutách i naše parta se dala do pochodu společně s ostatními. Hlava na hlavě, takhle bych to nějak popsal. Průvod trval asi okolo hodiny, prošla se jen hasičská stanice, okolní domy a nazpátek. Ale stálo to za to, i když, mohli vybrat teplejší den. Ke konci dokonce i trochu přšelo, ale pozitivní nálada zůstala s námi. Rozloučili jsme se a každý si šel po svém. Takhle strávené odpoledno-večer není vůbec špatný nápad. Příště bychom mohli na měsíc. **Miroslav Niesporek, 9.B**

25

ANGLICKÁ PŘÍLOHA

Humanely prejudices

Eww, hi.

I have no idea how to start my first english 'story' so, please, ignore it. Thanks.

So..

My name is Mirek and I'm.. No!

My godness. No.. This is so bad. Take it from another way..

I don't like, when people click in, that you are metalhead or you're listening hard music and they say, that you are a satanist, bad person and next stuffs.. Why?

That, i'm listening hard music and not the same like you, that's why, i'm bad?! That,

i'm different and wanna be original is bad? Are you kidding me ?!
Tell me one good reason, why i have to be the same like everybody there..
I love to be different..weird..not the same.

This world adjudicates
how persons looks like.
But, what they have
inside, in souls they
don't care.

And this is really bad,
so, if we'll go this way,
world can't go
onwards..

Have you ever thought
about that?

Please, care what
people have inside
them, and don't
adjudicates how they
looks.

It's really not important. It's just...coat.

Two years ago, when i was happy, little child, or, i think i was, in one moment, i met
another music. Do you know what happened?

Yeah, that's right.. I lost so many friends and family members.. And do you know
why?

'Cause i was tired to bet the same.. I was DIFFERENT! And still i'm.

And of course, it's not just about metalheads, it's about every different person on
earth.

So, my thought about that is, them somebody's doing another thing, or he is just
different, people take it like:,,He's not like us, go away from him..'' And they don't
care, why is he different. I want original people. Because, if there will be no original
people, world will be..boring..

But it's just my thought. So, thank you for your atention and reading this such deep
text.

See you.

Miroslav Niesporek, 9.B

Extravagance, neboli mé druhé já

Jaké to je být jiný než většina lidí?

Už odmala jak mé okolí tak i já věděla, že nebudu moc typ člověka, co by šel s davem. Na většinu věcí jsem měla svůj názor a pohled, všichni říkali, že jestli tak půjdu dál, tak se dostanu jen do problémů. Na své chování jsem neslyšela moc pozitivních ohlasů, právě naopak.

Nesnažím se být za každou cenu jiná

Ale postupem času jsem našla pár lidí, kteří mě chápali a měli podobné pohledy a názory jako já. To, že mám hlavu na půl vyholenou, piercing a myslím, že v nejbližší době přibude i pár dalších věcí, neznamená, že se snažím být jiná. Nesnažím, prostě je to styl, který se mi líbí. Já osobně mám názor, že každý je individualita, ale prostě určitá většina má stejný názor, a když je někdo jiný, okamžitě je to špatně a vyvolává to určité rozpory.

27

Rodina to nakonec pochopila

Dokonce ani doma to nebylo moc lehké, barva na hlavě, to se ještě dalo tak nějak přenést přes srdce, ale piercing a změnu účesu už vstřebávali o něco hůř. Ale nakonec i moje rodina pochopila, že stejně jak oni mají své styly, tak já taky a začali to respektovat. Neříkám, že se jim to líbí, ale pochopili to. Spousta lidí kolem mě se nesmířili s tím, že jsem prostě o něco jiná než ostatní, co potkávají na ulici, a otočili se ke mně zády. Ale ti, co se mnou jsou až do teď a nemají se mnou problém, tak musí být asi taky jiní, ne?

Ti, co mě pochopí, mě neopustí

Nechápu některé názory a pohledy na mě osobně, ale vyvracet jim to nebudu. Uznávám, jsem trochu vystupující z řady, ale mně to nevadí a dokážu s tím žít a měnit se kvůli ostatním nehodlám. Když se někomu něco nelíbí, nenutím je se se mnou bavit. Ano, mám ráda být odlišná od ostatních, mít svůj pohled a názor na věc. Ale jen díky tomu vím, že ať už budu sebevíc jiná, tak ti, co při mně zůstanou, jsou ti, které u sebe chci mít, protože mě nikdy nezavrhnou kvůli mé povaze a mému vzhledu.

Marie Krišová, 9.B

Teenageři a návykové látky

Tento článek bude o tom, co někteří teenageři a jejich rodiče dělají, a co se jim pak může i vymstít!

Normální den teenagera začíná tak, že si udělá hygienu, nasnídá se a jde do školy.

Ovšem se najdou i tací, kteří na to „kašlou“ a prostě si vezmou od rodičů peníze (řeknou, že si jdou koupit například svačinu) a jdou si vážně něco koupit, ale ne to, co si rodiče představují! Drogy, cigarety a alkohol. Toto je nejen nebezpečné pro nás teenagery, ale i pro dospělé!

Nejčastějšími

problémy jsou cigarety, které škodí nejen plicím, ale celému organismu.

Já osobně bych nikdy nekouřila, protože když jdu okolo kouřícího člověka, zacpu si raději nos. Vadí mi to na plíce.

Někdo ta tyto věci sami teenageři nemohou, zdědí to po rodičích. Prostě to mají v sobě.

Rodiče! Nedávejte svým dětem věci, jako jsou cigarety a alkohol! Může je to ovlivnit jak psychicky, tak fyzicky!

CO JSME PLÁCLI

Otázka učitele: Jak se nazývají lidé, kteří kočují.

Odpověď žáka: Kočkodani (správná odpověď je pochopitelně kočovníci).

Jeden žák uvedl „nové“ pojmenování slovesného rodu trpného: Rod mrtvý.

Míša: „Kláro, jak začíná písnička JE KONIEC? “(píseň Je konec je československá rapová skladba).

René následně začal na Míšinu otázku zpívat: „ Jáá máám koně, vranýý koně, to jsou koně míí.“

Paní učitelka se zeptala žáka jaké i/í nebo y/ý napíšeme na konci přídavných jmen RŮŽOVÝ A SAMETOVÝ ŽUPAN.

Odpověď: Ružovi sametovi župan.

Kam mizí učitelé?

A od čeho má pan ředitel velký růžový klíč?

Poslední dobou se hodně stává, že žáci i učitelé jen tak z ničeho nic zmizí. Nejzajímavější případ je paní učitelka Součková, která zmizela hned po prvním spatření nového pana ředitele, a už jí nikdo nikdy neviděl. Stává se to čím dál tím častěji a největší obětí jsou převážně žáci druhého stupně.

Podle našich tajných zdrojů se pan ředitel Kosík po desáté hodině večerní zdržuje v prostorách školy. Proto jsme se rozhodly, že ho začneme sledovat a pokusíme se odhalit všechna tajemství.

Kam má ředitel namířeno po zavření školy?

Opatrně jsme se plížily za panem ředitelem, který měl namířeno do sklepů školy. Pod schody visela na věšáku hokejka, helma a puk. To vše následně vzal a pokračoval v cestě. Zastavil se u bílých dveří a odemkl je velkým speciálním růžovým klíčem.

Místnost byla celá ponořená v temnotě. Když pan ředitel vešel, zmizel a my chvíli nevěděly, co máme dělat. Vkročily jsme tedy za ním.

Kluziště ve škole

Ocitly jsme se ve velké sportovní hale s ledovým kluzištěm. Po chvíli na led vstoupil pan ředitel a začal střílet na branku. Byl v tom výborný, ani jednou neminul z jakéhokoli postavení.

Po dalším výstřelu se na nás otočil a jen se mile usmál. Nechtěly jsme ho dále rušit, tak jsme se obrátily a v tu ránu jsme byli zpět ve školním sklepe.

Záhada byla tedy objasněna, v naší škole se objevují černé díry. Ale stále není jasné, kde se ty další nacházejí a kam vedou.

Veronika Glumbíková a Lucie Plačková, obě 8.B

DUEL

Smrk vs. Lysá hora

Kdo z nás Severomoravanů by neznal Beskydy a jejich dvě nejvyšší hory Lysou a Smrk. Ale která z nich je hezčí? Tady je můj pohled na obě hory a jejich srovnání.

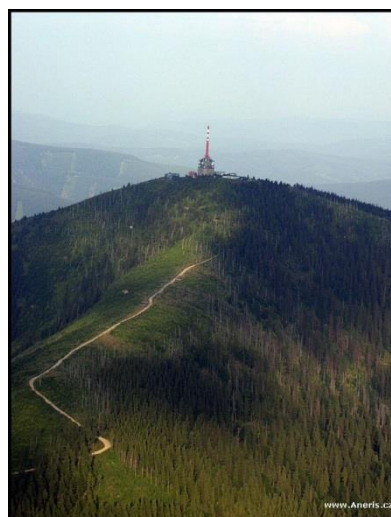
Smrk

- + Smrk je romantičtější než Lysá v tom smyslu, že se na něm nestaví silnice ani žádné hotely.
- + Smrk má dvě cesty na vrch, jedna je normální výšlap a druhá vede přímo nahoru po strmém kopci.
- Na smrku není takový výhled jako na Lysé hoře

Lysá hora

- + Na lysé hoře je velký výhled až třeba na Malou Fatru.
- + Na Lysou horu vede hodně cest a podle toho, po které se vydáte, tak trvá výšlap.
- výšlap na Lysou je nudný a je jako procházka v lese.
- výšlap je namáhavý.

Michal Uhrák, 7.B

Naše škola, foceno 27. 2. 2017

Redakce